म्नीति रामानन्दसूत्रेण मनीषादित्वात् वा षत्वं। वृक्षासनयोर्वि ष्टर इति क्रमदीश्वरः। आसने कुशमुष्टौ च विष्टर इति विश्वः विष्ट रो विटपी दर्भमुष्टिः पीठाद्यमासनमित्यमरः पादार्थं जलं पाद्यं विकारसंघेति ष्ण्यः पाद्यं पादाय वारिणीत्यमरः मालैव माल्यं स्वा र्थे ष्ण्यः मालायां साधूनि माल्यानि कुसुमानि वा किम्भूताः आति थ्यनिष्णाः अतिथ्यर्थं आतिथ्यं अतिथिशब्दात् तादर्थ्ये ष्ण्यः स्वार्थे ष्ण्य इति केचित् क्रमादातिथ्यातिथेये ह्यतिथ्यर्थे ऽत्र साधुनीत्यम रः। वस्तुतस्तु आतिथ्यशब्देन अतिथिसेवनमुच्यते तत्र निष्णाः कु शला नदीस्नातिनिस्नात्योर्दाक्षे इति रामानन्दसूत्रेण मनीषादि त्वाद्वा षत्वं। निनदीभ्यांस्नःकौशलेइति षत्वविधायकं क्रमदीश्वर सूत्रं। क्षितिपालस्य पुत्रौ रामलक्ष्मणौ मधुपर्केण सहितं आसना दि प्रत्यग्रहीष्टां ट्यां सिः ग्रहेरिमोर्घोऽद्यामिति र्घः क्विलादिति षः ष्टुभिरिति तस्य टः॥ २६॥

दैत्याभिभूतस्य युवामवोढं मग्नस्य दोर्भिर्भुवनस्य भारं। हवींषि संप्रत्यपि रक्षतं तौ तपोधनैरित्थमभा षिषातां॥ २७॥

दैत्या। दितेरपत्यानि दैत्याः दित्यदित्यादित्येत्यादिना ण्यः ज॰म॰ तैरभिभूतस्य मग्नस्य शरण्यस्य भुवनस्य भारमितिकर्त्तव्यतालक्ष णन्दोर्भिर्भुजैः युवामवोढम् ऊढवन्तौ नरनारायणौ युवामित्यु क्तौ त्वञ्च त्वञ्चेति एकशेषः अवोढमिति वहेर्लुङ् थसस्तम् हलन्त